

slag om Merindkomstskat for Finansaaret 1918—19 i Lighed med den, som gælder for 1917—18. Hvis det var Meningen, vilde Forholdet forrykkes i særdeles høj Grad, saa vilde vi her staa overfor en meget betydelig Gave til, en meget betydelig Skattenedsættelse for dem, som har bedst Raad til at betale Skat, idet de højeste Indtægter, hvad personlig Skat angaar, vilde slippe med $4\frac{1}{2}$ pCt. mod 30 pCt. Man kunde maaske sige, at Merindkomstskatten ikke vil være praktisk i det kommende Aar. Det er for tidligt at have nogen ubetinget Mening om, hvor meget en saadan Merindkomstskat for det kommende Aar kunde indbringe; mig forekommer det imidlertid, at visse offentliggjorte Halvaarsregnskaber og andre Data, som man kender, viser, at det er meget langt fra at være forbi med de store Merindtægter. Selvfølgelig maatte der indsættes en lignende Bestemmelse som den, vi nys har vedtaget, at naturligvis skal man ikke svare begge Skatter, men kun den højeste, saaledes at man altsaa fritages for at svare den laveste af de to. Jeg gaar med Sikkerhed ud fra, at jeg ikke tager fejl i den Forudsætning, at Merindkomstskatten naturligvis kommer for det kommende Aar, og jeg kan altsaa med dette Forbehold billige det Forhold, der her er med Hensyn til direkte og indirekte Ekstrabeskatning.

Jeg skal nu efter disse almindelige Bemærkninger gaa over til at omtale de enkelte Lovforslag. Statslaanslovforslaget kan jeg komme meget hurtigt over, idet jeg billiger den højtærede Finansministers Forslag om at optage et Statslaan paa de Vilkaar, paa hvilke han kan faa det her, selv om han naturligvis nok har Ret i, at strengt nødvendigt, for at man ikke skal skrabe Bunden af Statskassen, er det ikke i Øjeblikket. Det er efter min Mening en forsynlig og fornuftig Foranstaltning, naar man kan faa Laanet paa saa rimelige Vilkaar, som der her er Tale om. Altsaa dette billiger jeg fuldstændig. Jeg skulde ogsaa være villig til at anbefale mit Parti, at vi fremmede dette Lovforslag meget hurtigt, forud for de andre, men den højtærede Minister har jo udtalt, at det ønskede han ikke. Den højtærede Minister udtalte i sin Fremsættelsestale, at han betragtede ogsaa Statslaanet som Led i den ubrydelige Kæde, saa at han ikke kunde modtage denne Lov uden at faa hvert og et af de fremsatte Skattelovforslag. Det maa imidlertid blive den højtærede Ministers Sag. Jeg siger altsaa paa mit Partis

Vegne, at vi er villige til at give den højtærede Minister Statslaansloven, saa snart han ønsker det.

Jeg kommer dernæst til Lovforslaget om det midlertidige Tillæg til Formue- og Indkomstskatten. Jeg forbauses her over en meget brat og voldsom Vending i den højtærede Ministers Politik med Hensyn til den overordentlige Indkomstskat. Den Gang den højtærede Finansminister i Foraaret fremsatte sit Lovforslag, drejede det sig om en Indkomstskat, ikke ledsaget af en Formueskat, altsaa ikke saaledes, at vi skulde følge det hidtil bestandigt anerkendte Princip, at Formueindkomst skulde beskattes højere end Indkomst af personlig Virksomhed, og ved denne overordentlige Indkomstskat vilde den højtærede Finansminister først begynde ved 20,000 Kr. Jeg maatte den Gang modsætte mig begge Dele. Jeg kunde ikke gaa ind paa først at begynde saa højt oppe som ved 20,000 Kr., og jeg kunde heller ikke gaa ind paa, at det kun blev en Indkomstskat, og at man frafaldt det gode og sunde Princip, at en Indkomstskat skal ledsages af en Formueskat, saa at Formueindtægterne bliver beskattet højere end Indtægt af personlig Virksomhed, og i denne Retning blev Lovforslaget ogsaa omformet. Men nu gaar Finansministeren over i det modsatte Hjørne, forekommer det mig. Medens han tidligere nærede en alt for stor Ømhed — kan man vel sige — overfor Mellemindtægterne, synes jeg, han nu har ramt dem overdrevent haardt. For det første er han gaaet ned til at lade den overordentlige Skat begynde ved 6,000 Kr., medens det blev vedtaget i Foraaret, at vi først skulde lade den begynde ved 8,000 Kr., og Formueskatten vil han nu begynde ved 15,000 Kr., medens vi den Gang vedtog først at lade den begynde ved 24,000 Kr. Men endnu mere paafaldende bliver det, naar man ser paa Sætserne. Begyndelsessatsen var den Gang 0,1 pCt. for Tillægsskatten paa Indkomst, og nu gaar Finansministeren op til det 10-dobbelte. Paa Indtægter fra 8,000—10,000 Kr. har vi altsaa en Forøgelse til det 10-dobbelte, paa Indtægter fra 10,000—15,000 Kr. har vi en Forøgelse til det 7-dobbelte, paa 15,000—20,000 Kr. en Forøgelse til godt det 4-dobbelte, paa 20,000—30,000 Kr. til godt det dobbelte, og fra 30,000—40,000 Kr. og opefter lader Finansministeren Procentsatsen staa uforandret, saa at disse højeste Indtægter ikke bliver beskattet højere, end det var fastsat paa den sidst vedtagne over-